

**PROTOKOLAT
MED TILKENDEGIVELSE**

meddelt mandag den 8. april 2013

i

Faglig voldgiftssag FV 2013.0019:

**Fagligt Fælles Forbund
(advokat Ulrik Mayland)**

mod

**Dansk Byggeri
for
Bindslev Tømrer- og Snedkerforretning A/S
(juridisk konsulent Helene Bjerg Kofod)**

TVISTEN

Twisten vedrører lovligheden af indklagedes opsigelse af tømrer A.

PÅSTANDE

Klager, Fagligt Fælles Forbund, har nedlagt følgende påstande:

Principalt: Indklagede, Bindslev Tømrer- og Snedkerforretning A/S, tilpligtes til A at betale en godtgørelse stor kr. 270.000, med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 13. december 2012, subsidiært fra sagens anlæg til betaling sker.

Subsidiært: Indklagede, Bindslev Tømrer- og Snedkerforretning A/S, tilpligtes til A at betale en efter den Faglige Voldgifts skøn fastsat godtgørelse med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 13. december 2012, subsidiært fra sagens anlæg til betaling sker.

Indklagede, Dansk Byggeri for Bindslev Tømrer- og Snedkerforretning A/S, har nedlagt følgende påstande:

Principalt: Afvisning da sagen ikke angår fortolkning af en overenskomst, og faglig voldgift derfor ikke er det rette forum.

Subsidiært: Frifindelse.

Mere subsidiært: Betaling af en efter den Faglige Voldgifts skøn fastsat mindre godtgørelse.

SAGENS BEHANDLING

Sagen blev behandlet mundtligt mandag den 8. april 2013 med højesteretsdommer Jon Stokholm som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede Johnny Holm og Svend Aage Poulsen. Som sidedommere udpeget af indklagede fungerede Henrik Olsen og Claus Lykke.

Der blev afgivet forklaring af tømrer A, faglig sekretær Jens Madsen, tømrermester Evald Jensen og tømrermester Rune Jensen.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres - uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE

Vedrørende formaliteten

Efter bevisførelsen ville opmanden lægge til grund, at tømrer A havde status som arbejdsmiljørepræsentant. Forud lå en skriftlig underretning til virksomheden fra Forbundet af 8. april 2009 herom. Efter forklaringerne var udpegningen af A som arbejdsmiljørepræsentant foregået ganske uformelt i den lille virksomhed. A havde efter sin forklaring, som må lægges til grund, løbende haft den nødvendige dialog med ledelsen om de større eller mindre arbejdsmiljømæssige spørgsmål, som var opstået på de enkelte byggepladser. Der blev efter det oplyste ikke truffet særlige foranstaltninger, da han havde været sikkerhedsrepræsentant i 2 år. Hans særlige ansættelsesretlige beskyttelse kan ikke anses som bortfaldet efter udløbet af 2-års fristen. Efter parternes enighed henhørte sagens afgørelse herefter under den faglige voldgiftsret. Der kunne således ikke gives indklagede medhold i afvisningspåstanden.

Vedrørende realiteten

Begivenhedsforløbet den 5. november 2012 i forbindelse med tømrer As fratræden i virksomheden var ikke ganske klart. Udgangspunktet måtte dog tages i, at der var enighed om, at arbejdsgiveren havde lavet en fejl i forbindelse med manglende skatteindeholdelse af bidrag til sundhedsforsikringen. Med dette udgangspunkt, efter forklaringerne og efter indholdet af arbejdsgiverens opsigelsesskrivelse og den fremlagte erklæringer fra tømrer Finn Jensen måtte opmanden ved sin bevisvurdering lægge til grund, at det ikke var godtgjort, at A var bortgået fra arbejdspladsen imod ledelsens instruks. Det måtte lægges til grund, at virksomheden havde opsagt A, hvilket fremgik af den fremlagte opsigelsesskrivelse. Virksomheden havde forsøgt at tilbagekalde denne opsigelse, men denne tilbagekaldelse kunne ikke lægges til grund, jf. bestemmelsen i Aftalelovens § 39, hvis betingelser ikke var opfyldt.

A var herefter berettiget til en godtgørelse. Ved udmåling af denne måtte der lægges vægt på hans lange ansættelse i virksomheden (34 år), hans stilling som arbejdsmiljørepræsentant og på, at opsigelsen var aldeles urimelig.

Virksomheden havde tilbudt A genansættelse i forbindelse med forsøget på tilbagekaldelse af opsigelsen og dette måtte som udgangspunkt indgå som et moment ved udmåling af godtgørelsen. Heroverfor stod, at virksomheden ønskede at meddele A en advarsel, som denne med rette anså for ubeføjet, og ønskede at kæde det fortsatte samarbejde sammen med As accept af virksomhedens forslag til løsning af mellemværendet i forbindelse med den fejlagtigt manglende skatteindeholdelse. I betragtning af hændelsesforløbet den 5. november 2011 og disse betingelser var det opmandens opfattelse, at A med rette kunne anse forholdet mellem parterne for definitivt ødelagt, hvorfor tilbagekaldelsen/tilbud om genansættelse ikke kunne tillægges vægt ved udmåling af godtgørelsen. Herefter fandtes godtgørelsen passende at kunne fastsættes til 270.000 kr.

Indklagede skal opmandens honorar og udgifter.

København den 8. april 2013.

Jon Stokholm